

vi giver vores små børn madpakker med. Jamen det må jo så være op til de forældre.

Jeg har et andet syn på det. Jeg synes, det er mest hensigtsmæssigt, at der bliver mulighed for madordninger, hvis ikke der er det, for det synes jeg som sagt er hensigtsmæssigt, men jeg vil nu ikke være med til generelt at begrænse kommunernes råderet på det her område.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ministeren får det til at lyde, som om forældrene kan tage de her valg fuldstændig uafhængigt af deres økonomiske situation. Det synes jeg måske nok er at forholde sig lidt lempeligt til virkeligheden.

Men det, jeg egentlig tager ordet for her i anden omgang, er at sige, at ministeren åbenbart ikke havde tid til at svare på spørgsmålet om fripladser, hvor jeg tilbyder, at vi gerne vil være med til at finde pengene, hvis ministeren inviterer til, at vi kan sætte os om et fælles bord. Det er jo ikke store summer, vi skal finde. Det er 10 mio. kr., og det mener jeg burde være en mulighed.

Kl. 20.10

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jamen så synes jeg, man aktivt skulle have rejst det her som krav under forhandlingerne om finansloven og forsøgt at få det på bordet. Jeg synes, tiden er forpasset nu, og derfor kan vi jo ikke stå her og vedtage et forslag, som vi ikke har nogen dækning for er finansieret. Så ved jeg ikke, hvordan man vil finde dem – om Socialdemokratiet har nogle kasser, man pludselig kan finde penge i.

Så det kan jeg simpelt hen ikke love. Jeg synes, det vil være uansvarligt at love noget, man ikke har pengene til. Så det er simpelt hen svaret på det spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Landsdækkende pasningsgaranti til børn i dagtilbud).

Af familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 28/10 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Lovforslaget her lægger op til at indføre en landsdækkende pasningsgaranti til alle børn, fra de er ½ år, og til de begynder i skole. Som det fremgår af forslaget, er der en række kommuner, der endnu ikke har indført pasningsgarantien, og derfor er der behov for denne lov, hvor de gældende regler gøres obligatoriske, så vi kan få de sidste kommuner med.

For Venstre er det af stor betydning, at vi skaber bedre vilkår for børnefamilierne. Familierne er en grundsten i samfundet, og når familierne har det godt, så har samfundet det også godt. Men det kræver sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv for den enkelte familie.

Fra januar 2002 blev barselorloven udvidet til 1 år med fuld dagpengesats, og den blev gjort fleksibel, for familierne er jo ikke ens, hver familie har sine behov.

Kommunerne har fået mulighed for at yde tilskud til familier, der selv vælger at passe deres børn, og siden den 1. januar i år har forældre haft ret til at vælge dagtilbud i andre kommuner end den, de er bosiddende i. Familien er altså kommet i centrum. Det er blevet lettere at være børnefamilie.

Derfor er det for Venstre også et helt naturligt skridt, at vi nu gennemfører en landsdækkende 6 måneders pasningsgaranti, som giver foræl-

drene ret til efter 6 måneder at vælge mellem at fortsætte på barsel eller at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Og hvis en kommune ikke kan opfylde pasningsgarantien, skal den naturligvis dække udgifterne til privat pasning eller en plads i et dagtilbud i en anden kommune.

I Venstre kan vi derfor bakke fuldt op om dette lovforslag og dets intentioner.

Formanden:

Så er det fru Lotte Bundsgaard som ordfører.

Lotte Bundsgaard (S):

Alle kender vi til sager, hvor mennesker vender på en tallerken og lige pludselig mener noget helt andet end det, de ellers har kæmpet for med næb og kløer. Det kan ofte være træls at opleve, at ens debatpartner ændrer synspunkt. Men det kan også være en god ting. Det kan også være sådan, at man tænker, at så nyttede det faktisk, vores debat gav resultater. Sådan har det været i den her sag. Gang på gang har vi hørt ministre og folketingsmedlemmer fra De Konservative og Venstre sige, at der ikke var behov for en pasningsgaranti. Nu er regeringen heldigvis blevet klogere og foreslår selv en pasningsgaranti. Det er vi glade for.

Vi er glade for pasningsgarantien, fordi den giver forældrene mulighed for selv at bestemme, hvornår de vil starte på arbejde igen efter endt barselorlov. Pasningsgarantien giver forældrene mere frihed til at bestemme, hvordan de vil indrette sig. Den giver familierne mulighed for at skabe lidt mere sammenhæng i hverdagen.

Så vi Socialdemokrater tilslutter os den pasningsgaranti, vi gang på gang har fremsat forslag om her i Folketingssalen.

Men nu hvor vi endelig er i gang med at forbedre familiernes hverdag, vil jeg godt opfordre til, at regeringen tænker lidt videre over, hvad der yderligere skal til for at lette på familiernes hverdag. Vi har mange gange hørt statsministeren sige, at der skal mere sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv.

Nu hvor regeringen har erkendt, at vi havde ret i vores forslag om børnepasningsgaranti, kunne regeringen så ikke tænke lidt mere over bl.a. tre forslag, vi har, til forbedring af børnefamiliernes vilkår?

Kl. 20.15

Mange familier har i dag en trængt økonomi, og det er der ikke noget at sige til, det er nemlig temmelig dyrt at få råd til det hele. Især er det

meget dyrt at få børnene passet. I dag skal man faktisk tjene 100.000 kr. ekstra for at betale det, det koster at få passet et barn i vuggestue og et barn i børnehave. Det er for dyrt. Derfor foreslår vi Socialdemokrater, at det maksimalt skal koste 1.000 kr. at få et barn passet.

Alle, der færdes i daginstitutioner, ved, at de er pressede. Alt for mange steder er der ikke penge nok til pasning af børnene, og der er slet ikke penge til at gøre en ekstra indsats for at bryde den negative sociale arv. Derfor foreslår vi, at der afsættes 500 mio. kr. til et løft af daginstitutionerne.

Alle forældre kender den her ubehagelige fornemmelse i maven, man har på de dage, hvor vi går på arbejde, selv om vi godt ved, at vi burde have beholdt vores børn hjemme fra daginstitutionen eller skolen. Børnene er måske lidt sløje eller har bare brug for, at vi er hos dem. Vi vil give forældre bedre mulighed for at kunne blive hos deres børn. Derfor foreslår vi, at forældrene skal have mulighed for at kunne omveksle en del af deres barselorlov til op til 60 omsorgsdage. Forslaget koster ikke ekstra penge, men giver forældrene en bedre mulighed for at forene et godt familieliv med et godt arbejdsliv.

Vi vil gerne opfordre regeringen til at overveje disse tre rigtig gode forslag. Desværre gik der næsten 3 år, før regeringen indså, at der var brug for en børnepasningsgaranti. Kan I ikke ombestemme jer lidt hurtigere, næste gang I vil forbedre forholdene for børnene og deres familier? Det vil vi Socialdemokrater i hvert fald gerne opfordre jer til.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Når man fra Socialdemokraternes side siger, at man vil have en forældrebetaling på maks. 1.000 kr. for en plads i børnehaven, er det så også korrekt, at det sådan set er børnefamilierne selv, der skal finansiere denne nedsættelse i forældrebetalingen? Man undlader jo behændigt at nævne, at man vil sætte børnechecken ned for børnefamilierne, så de sådan set får lov til selv at betale denne gave, man nu lader forstå at børnefamilierne skal stilles i udsigt.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg tror egentlig godt, at ordføreren kender til vores forslag, nemlig det, at vi maksimalt skal give 1.000 kr. for at få et barn passet i en daginstitution. Men når vi nu skal give det samme for

at få et barn passet, uanset om det er et barn på 1 år eller et barn på 5 år eller et barn på 7 år, så synes vi også, det er rimeligt nok, at man får den samme størrelse børnecheck. Det vil sige, at vi, der har helt små børn, der går i vuggestue, vi, der har børn, der går i børnehave, vil få en lidt lavere børnecheck.

Men det kan på ingen måde finansiere hele forslaget. Det vil sige, at vi, som får en lidt lavere børnecheck, end vi får i dag, betaler halvdelen af det, forslaget koster. Mange familier vil tjene 12-13.000 kr. om året, og det vil de, fordi vi synes, det er alt, alt for dyrt at få vores børn passet i dag.

Maksimalt 1.000 kr. for at få børnene passet, og der dækker vi halvdelen via vores finanslovsforslag, og den anden halvdel via at vi sænker børnechecken. Men alle, der får deres børn passet i en daginstitution, vil tjene penge på det her eller have det samme, som de har i dag.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Der er i dag ca. 200.000 familier i Danmark, som er omfattet af en friplads. Socialdemokraterne ønsker at skære i børnechecken, og disse familier, som i dag ingenting betaler, vil så opleve, at børnechecken bliver skåret. Er det ikke korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg er faktisk ret glad for, at hr. Hans Andersen stiller mig det spørgsmål, for jeg hørte også, at statsministeren i dag påstod det samme. Hvis han havde læst vores forslag, ville han have kunnet se, at de, der er på hel eller delvis friplads, bliver kompenseret fuldstændig, så derfor vil de ikke opleve en nedgang.

KL 20.20

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan jo kun værdsætte, at fru Lotte Bundsgaard ønsker at støtte den konservative ministers forslag, da det også er et ønske fra konservativ side at få en pasningsgaranti.

Fru Lotte Bundsgaard udtrykker så en vis utålmodighed, og det undrer mig jo, for det er kun 3 år siden, at fru Lotte Bundsgaards parti var i regering og derfor havde fuld mulighed for at indføre en pasningsgaranti, men valgte ikke at gøre det. Så er det ikke lidt at vende på en tallerken, at man altså kun har ordene i munden og

ikke har dem i handling, når man sidder i regering? Det var den ene ting.

Den anden ting ud over det økonomiske aspekt, det her med, at man selv er med til at betale for det 1.000-kroners-loft: Glemmer fru Lotte Bundsgaard ikke behændigt at fortælle, at det her sandelig kun gælder for ganske bestemte typer institutioner, sådan at man på den måde vil tvinge forældrene til at få deres børn passet i ganske bestemte former for institutioner og ikke i forskellige alternative, f.eks. private, pasningsmuligheder?

For dem går man ikke ind for i Socialdemokratiet, og derfor ønsker man at tvinge forældrene via en økonomisk pisk over i den institutionsform, som Socialdemokraterne finder er bedst for forældrene.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Dette forslag vil jo selvfølgelig også gælde for frie børnehaver eller andre – i gåseøjne – slags børnehaver, vi har rundtomkring i kommunerne. Det, der er afgørende for os, er, at vi i dag betaler en alt for høj pris for at få vores børn passet.

Det kan godt være, hvis man har den løn, som vi har, vi, der er medlemmer af Folketinget, at man har råd til det, men for en ganske almindelig metalarbejder og hans kone er det altså meget, meget dyrt at få børnene passet. I dag skal man som sagt tjene ekstra 100.000 kr. for at få et barn passet i vuggestue og et barn i børnehave – for at gøre det, man gerne vil, nemlig at gå på arbejde, tjene penge og betale skat. Det synes vi er alt, alt for dyrt.

Til fru Charlotte Dyremoses spørgsmål, om vi egentlig gjorde noget for at skaffe ekstra institutionspladser, da vi havde regeringsmagten: Vi skabte over 100.000 ekstra pladser, fordi vi mener, det er vigtigt, at man kan få passet sine børn. Men vi synes altså, tiden er kommet, hvor det er blevet for dyrt at få vores børn passet.

Vi har også hørt socialministeren sige det samme: at give 3.000 kr. for en vuggestueplads er lige i overkanten. Det gør regeringen ikke noget ved. Vi har et ret godt forslag, nemlig at det maksimalt skal koste 1.000 kr. at få sit barn passet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Så tror jeg ikke, fru Lotte Bundsgaard helt hørte mig. Jeg er godt klar over, at fru Lotte Bunds-

gaards parti var med til at sikre, at der kom flere institutionspladser, mod at det blev væsentlig dyrere at få sine børn passet – det er jeg helt klar over – og at man derfor nu er vendt om og sagt, at man nu selv synes, at man rodede forældrene ud i for dyre institutioner, så nu trækker man lidt i land, og så gør man det på en måde, hvor det både koster noget for forældrene, og hvor man så begrænser mulighederne.

Men det, jeg egentlig spurgte om, var, hvorfor fru Lotte Bundsgaards parti, da man var i regering, ikke indførte pasningsgarantien, hvis det var det, der var så presserende. For det er jo det, vi gør. Vi står nu her konkret i handling og indfører en pasningsgaranti for alle børn fra 6-måneders-alderen, og det er det, fru Lotte Bundsgaards parti i regering ikke fik gjort.

Men trods det, at man ikke selv fik handlet, så har man ordene i munden til at spørge, hvorfor vi ikke har gjort det noget tidligere, og hvor ærgerligt det dog er, at det her ikke er sket noget hurtigere. Det kunne være sket, dengang fru Lotte Bundsgaards parti sad i regering. Men vi bemærker nu, at det sker under en borgerlig regering, det sker under en konservativ minister. Det er bare kendsgerningerne.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg er meget glad for, at fru Charlotte Dyremose bekræfter mig i, at det, vi gjorde, da vi havde regeringsmagten, var at skabe over 100.000 ekstra institutionspladser, så vores børn kan blive passet; det var at sikre, at vi kunne gå på arbejde om morgenen og være sikre på, at vores børn blev passet på god vis.

I dag er der så 22 kommuner, som ikke har børnepasningsgaranti. Det har vi kæmpet for at få de sidste 3 år. Vi har oplevet, at konservative ministre, konservative folketingsmedlemmer, Venstreministre, Venstrefolketingsmedlemmer har været imod det.

Jeg vil bare gerne i dag rose regeringen for nu at være med på vores forslag om, at vi har pasningsgaranti. Og jeg vil egentlig også godt takke fru Charlotte Dyremose for den ros, hun kom med, nemlig at vi under vores regeringsperiode gjorde rigtig, rigtig meget for at få skabt rigtig mange flere børnehavesteder og vuggestuepladser.

Nu mangler vi så bare det næste skridt, nemlig at det bliver billigere at få vores børn passet, maksimalt 1.000 kr., og at forældrene får mere

fleksibilitet, så man kan få nogle omsorgsdage, dem, vores børn har så enormt meget brug for.

Formanden:

Så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

For Dansk Folkeparti er det vigtigt, at der skabes de bedst mulige rammer for børn og forældre. Børn skal have en god start på livet, og det ideelle ville naturligvis være, at forældre selv passer deres børn, når de er helt små. Den nære følelsesmæssige tilknytning mellem børn og forældre er meget vigtig i særdeleshed i barnets første leveår.

Med den udvidede og fleksible barselorlov er der sket nogle markante forbedringer. Set med Dansk Folkepartis øjne er den udvidede barselorlov primært for barnets skyld, det er barnets behov, der skal tilgodeses. Mange forældre benytter sig af den udvidede barselorlov fuldt ud uden afbrydelser, for de ønsker at være sammen med barnet og følge barnets udvikling på tæt hold det første år.

Kl. 20.25

Vi mener helt klart, at det er et privilegium for små børn, at de kan være sammen med deres forældre så længe som muligt, inden de skal i vuggestue eller i en anden pasningsordning. Vi mener, at det er godt for barnet, at forældrene er der og kan give den omsorg og beskyttelse, et lille barn har brug for.

Derfor mener Dansk Folkeparti ligesom Børnerådet, at det vil være ønskeligt at signalere til arbejdsmarkedet, så vel som til forældrene, at det er vigtigt for barnet at være sammen med den ene eller den anden forælder det første år af barnets liv.

Dansk Folkeparti er dog meget bevidste om, at familier har forskellige behov. Der kan være flere grunde til, at forældre benytter sig af den fleksible barselorlov. Der er forældre, der ønsker at afbryde barselorloven og vende tilbage til arbejdet efter 6 måneder og så gemme en del af orloven til senere. Og det er selvfølgelig ikke noget, vi skal blande os i; det må være op til den enkelte familie frit at kunne vælge, hvad man vil.

Men uanset hvornår man vælger at vende tilbage til arbejdsmarkedet, så er det en betingelse, at man kan få sit barn passet. I de kommuner, hvor der ikke er pasningsgaranti, er det et problem for mange forældre.

Vi ved, at der er forældre, der er nødt til at søge andre pasningsformer til deres barn hos familie, venner og bekendte, fordi der ikke er en ledig vuggestueplads, når de har brug for den, og det skaber selvfølgelig praktiske problemer og stor utryghed, fordi de ikke ved, hvor barnet skal passes i morgen, endsige næste uge.

Derfor vil vi jo selvfølgelig meget gerne være med til at sikre, at kommunerne får pligt til at sørge for det nødvendige antal pladser i dagtilbud.

Så på den baggrund kan Dansk Folkeparti støtte forslaget om at indføre en landsdækkende pasningsgaranti til børn i dagtilbud.

Formanden:

Så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi længe arbejdet for, kæmpet for, at skaffe de nødvendige midler til at indføre en reel pasningsgaranti og gøre det i handling og ikke bare i ord; altså ikke bare det her med at love, at nu vil vi gøre det, men rent faktisk finde pengene til at få det gjort. Det er nu lykkedes, og vi er derfor utrolig glade for, at ministeren nu kan fremsætte et forslag, hvor vi får en reel pasningsgaranti for alle børn.

Og hvorfor er det så så vigtigt? Jo, siden den borgerlige regering tiltrådte har vi forsøgt på mange områder at gøre mulighederne for forældrene, for familierne mere fleksible. Særlig vil jeg gerne fremhæve den 1-årige fleksible barselorlov, hvor familierne selv kan indrette sig, sådan som det passer til den enkelte familie.

Derfor skal det naturligvis også gælde, at passer det den enkelte familie, at man efter 6 måneder siger, at nu vil man gerne tilbage på arbejde, fordi man gerne vil bruge de resterende 6 måneder på et senere tidspunkt, f.eks. i forbindelse med skolestart eller andre store begivenheder i barnets liv, så skal der være en reel mulighed for, at familien træffer det valg.

Det er så mærkeligt at høre på nu, at man f.eks. fra socialdemokratisk side bruger almindelig overbudretorik, og at man i stedet for at tage positivt imod et konstruktivt forslag, hvor vi giver børnefamilierne reelle muligheder for at indrette sig, som det passer dem bedst, udviser utålmodighed. Men den utålmodighed runger jo fuldstændig hult, når man sad næsten 10 år i regering uden at gennemføre den pasningsgaranti, som vi nu får gennemført med det lovforslag, der ligger fra den konservative minister.

Socialdemokraterne, den tidligere regering, gjorde det ikke selv, men det gør vi nu. Vi sikrer nu, at alle børnefamilier med det her lovforslag får en reel mulighed for at indrette sig, sådan som det passer bedst til den enkelte familie.

Vi er utrolig glade for, at man har fået mulighed for at gå hjemme et helt år og ønsker familierne alt muligt held og lykke med at udnytte det år, også gerne i det første år af barnets liv. Men det er ikke sådan, det passer bedst til alle familier. Derfor er vi med stor fornøjelse tilhængere af det her forslag og bakker fuldt ud op om nu at få gennemført den pasningsgaranti, der skal sikre familierne den nødvendige fleksibilitet og det reelle valg mellem de muligheder, som denne her regering forsøger at skabe for børnefamilierne.

Kl. 20.30

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Bare for at have præmisserne på plads vil jeg gerne først understrege, at jeg synes, pasningsgaranti er godt, jeg synes, barselorlov er godt.

Når nu fru Charlotte Dyremose taler om, hvor meget denne regering ønsker at gøre, og hvor godt det var med barselorlov osv., skal jeg bare høre: Dengang man indførte den forlængede barselorlov, fremgik det af bemærkningerne til lovforslaget, at man vurderede, at man så kunne spare omkring 150 mio. kr. årligt svarende til ca. 2.500 pladser i daginstitutionerne, fordi der ikke ville være brug for lige så mange daginstitutionspladser, når nu man lavede forlænget barselorlov. Hvorfor brugte man dengang så ikke de penge og de pladser på at sikre en pasningsgaranti i stedet for som nu at komme længe efter og give et beløb, som kommunerne siger er alt for lille til reelt at kunne oprette det antal pladser for?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Men se, så har vi den igen, den der typiske bemærkning: Vi kan ikke forstå, I ikke har gjort det hele noget før, men dengang, vi var støtteparti til regeringen, blev der ingenting gjort, så nu står vi så her 3 år efter og er utålmodige.

Jeg undrer mig over, at fru Line Barfod ikke kan glæde sig med os i dag over, at vi fra konservativ side længe har kæmpet for at finde de midler til det her, og at det nu er lykkedes. Det kan jeg kun glæde mig over. Jeg kan kun glæde mig over, at vi kan skabe en reel pasningsgaranti

til alle børn fra 6-måneders-alderen. Det har jeg arbejdet for i meget lang tid, og det er nu lykkedes at finde pengene til det. Derfor kan vi rent faktisk gennemføre det i et stykke gennearbejdet lovgivning, hvor vi sikrer os, der er råd til at gøre det her, og vi kan begynde indsatsen med det samme. Det glæder jeg mig over.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er imponerende, at fru Charlotte Dyremose mener, at 100.000 daginstitutionspladser er ingenting, men det kan vi jo så have så forskellige opfattelser af.

Så vil jeg gerne igen høre, hvis fru Charlotte Dyremose vil svare på det, jeg spurgte om, i stedet for at tale om alt mulig andet, om fru Charlotte Dyremose kan forklare mig sammenhængen i, at da man forlængede barselorloven, sagde man: Det finansierer vi bl.a. ved, at vi så kan spare 2.500 dagtilbudspladser. Nu vil man så oprette nogle ekstra daginstitutionspladser. Hvorfor sagde man ikke dengang: Vi sparer ikke på daginstitutionspladserne, men bruger det tværtimod på at kunne få en pasningsgaranti for alle?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg håber, den opmærksomme lytter lagde mærke til, at den første kommentar, fru Line Barfod havde, overhovedet ikke refererede til noget, jeg overhovedet på nogen måde havde sagt, om, at noget skulle være ingenting. Det var ikke engang en del af mit indlæg. Men sådan er der så meget med retorikken herinde.

Så spørger fru Line Barfod om, hvorfor det var negativt, at vi sørgede for at finansiere forslaget om at udvide barselorloven. Til det kan jeg kun sige: Det er jeg også glad for at vi gjorde dengang.

Til spørgsmålet om, hvorfor vi ikke havde pasningsgaranti dengang, kan jeg kun en gang til sige, at vi fra konservativ side længe har arbejdet for at kunne komme med et gennemfinansieret forslag til en reel pasningsgaranti. Så kan jeg ikke gå og ærgre mig over eller undre mig over, hvad der er sket i fortiden – jo, jeg kan undre mig meget over, at man fra den socialdemokratiske regerings side ikke fik det gjort, når nu der åbenbart på venstrefløjens er så stor forundring over, at det her ikke er sket noget tidligere.

Jeg kan bare glæde mig over i dag, at det nu er lykkedes at skabe et flertal ikke bare for at vil-

le dele gyldne gaver ud, men også at skabe flertallet for at finansiere det her forslag via finanslovforhandlingerne. Det glæder jeg mig over. Det er nu lykkedes; og jeg håber, at fru Line Barfod vil glæde sig med mig.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu er det selvfølgelig ved at blive lidt sent, men jeg kan altså ikke forstå, at fru Charlotte Dyremose bliver så arrig over, at jeg roser regeringen for at komme med denne her pasningsgaranti. Det er rigtigt, at regeringen vender på en tallerken, fordi man gang på gang har afvist det bl.a. under henvisning til det kommunale selvstyre, men jeg roser sådan set bare regeringen og siger: godt gået, at den bakker op om det forslag, vi er kommet med.

Men det spørgsmål, jeg gerne vil stille fru Charlotte Dyremose, er: Vi har stillet et forslag om, at man skal kunne veksle en del af sin barselorlov til omsorgsdage, altså gøre barselorloven endnu mere fleksibel, så man har nogle omsorgsdage, man har ret til, så man kan indrette sig, så det passer til ens egen familie. Det har den konservative politiske ordfører været ude i pressen og sige at hun synes faktisk var en meget god idé.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det her forslag er noget, som Det Konservative Folkeparti bakker op omkring.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg sagde sådan set ikke, at jeg var sur eller noget som helst lignende over, at fru Lotte Bundsgaard bakkede op om det her forslag. Det er jeg sådan set glad for, for så bliver flertallet endnu bredere end det flertal, der har været ansvarligt nok til også at være med i en aftale, der finansierer forslaget.

Kl. 20.35

Jeg undrer mig bare over, at rosen skal suppleres med sådan en utålmodighed, når nu man sidder i et parti, der jo sådan set var det største i en regering gennem et årti, og man ikke dér fik tingene gennemført.

Så spørger fru Lotte Bundsgaard til yderligere muligheder for at gøre barselorloven fleksibel, give børnefamilierne bedre fleksibilitet på forskellige andre områder, og der kan jeg kun sige til fru Lotte Bundsgaard, at jeg meget gerne vil indgå i en konstruktiv dialog med alle partier her i Folketinget om at gøre forholdene for bør-

nefamilierne mest muligt fleksible. Så jeg synes, vi skal fortsætte den konstruktive dialog om, hvordan vi gør det bedst rent praktisk.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg bliver altså nødt til nu at sige, at det her med at stå og rose sig af, hvilke ting man har gjort igennem tiderne, tror jeg, man skal passe på med som politiker. Men bare for historieforståelsens skyld: Der blev under SR-regeringen skabt 170.000 ekstra pasningspladser til vores børn. 170.000! Bare så vi er enige om, hvem det er, der har gjort noget for at sikre, at vi kan få vores børn passet.

Men fru Charlotte Dyremose svarede faktisk ikke på mit spørgsmål. Vi har jo stillet et ganske konkret forslag om, at man skal kunne veksle en del af sin barselorlov til omsorgsdage, man har et retskrav på. Jeg har set fru Pia Christmas-Møller blive citeret for i avisen, at Det Konservative Folkeparti synes, det var en god idé. Når fru Charlotte Dyremose nu taler så meget om fleksibilitet, kunne det være meget godt at høre et ja eller nej til, om det er et forslag, som Det Konservative Folkeparti bakker op om.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Så tror jeg desværre igen ikke, at fru Lotte Bundsgaard helt forstod, hvad jeg sagde, og så jeg skal prøve at være lidt tydeligere. Jeg vil meget gerne – og det sagde jeg også lige før, og det gentager jeg så igen – samarbejde med alle partier her i Folketinget om at gøre mest muligt for at skabe størst mulig fleksibilitet for børnefamilierne. Derfor vil jeg meget gerne se meget positivt og meget konstruktivt på alle forslag, herunder det forslag, fru Lotte Bundsgaard her omtaler.

Det ændrer ikke ved, at jeg naturligvis altid vil have en præference med hensyn til, hvad jeg mener er mest konstruktivt. Men jeg vil meget, meget gerne se på det her forslag. Jeg synes ikke, vi skal forhandle det her lige nu, der forhandler vi om pasningsgarantien, og den håber jeg så, vi kan få gennemført i et samarbejde, og så kan vi videre se på, hvordan vi i øvrigt kan give børnefamilierne de bedst mulige forhold i fremtiden.

Jeg skal så lade være med at rose mig af, hvad vi har gjort i fortiden, men blot endnu en gang rose mig af, hvad vi gør her og nu i dag, nemlig gennemfører den pasningsgaranti, som det åbenbart har været så svært at få gennemført i så

mange år også under en socialdemokratisk regering.

Villy Søvnald (SF):

I himlen er der efter sigende mere glæde over én synder, der omvender sig, end over 99 retfærdige. Hvis det er rigtigt, synes jeg egentlig også, der er grund til at glæde sig i Folketinget i dag og følge den samme gode skik. Jeg siger det, fordi jeg fire gange, tror jeg, har foreslået en pasningsgaranti og er blevet afvist af de ordførere, der i dag er glade for den.

Det synes jeg bestemt ikke man skal bebrejde hverken Venstres ordfører eller de Konservative ordfører eller Dansk Folkepartis ordfører. Jeg synes tværtimod altid, man skal glæde sig, når folk ændrer tale, når de pludselig taler meget varmt for ting, de tidligere har talt meget hårdt imod. Det er jo et udtryk for, at man kan blive klogere undervejs, og det synes jeg bestemt ikke der er nogen grund til at bebrejde nogen.

Regeringens bebudede børnepakke, som jo blev bebudet i vinterferien, tror jeg, af den daværende socialminister, betød jo, at der nu skulle ske en række ting på børneområdet. Det er så ikke blevet til så meget, men det synes jeg heller ikke, man skal bebrejde ministeren, for det er jo godt nok at have mange gode ideer.

Her står vi så med det, det så blev til, og desto gladere synes jeg, man skal blive over, at det overhovedet blev til noget. Det vil vi så også godt rose at der overhovedet kom noget ud af, at ministeren ikke fuldstændig lod sig skræmme af mændene i regeringen til ikke at ville noget som helst. Der kom nu ikke det ud af det, som blev bebudet – men sådan er det jo nogle gange i politik – men derfor er vi glade for det, der så kommer.

Vi vil være optaget af undervejs i udvalgsbehandlingen at se på finansieringen af det – de 100 mio. kr. hvert år – og se på, om det rækker til det, der nu også skal gennemføres.

Kl. 20.40

Vi er i øvrigt tilfredse med, at pengene uddeles over bloktilskuddet, for det ville have været lidt underligt, hvis man havde valgt en form, hvor de kommuner, der har levet op til det, man kan forvente, ikke fik noget ud af de penge, der kom, mens de kommuner, der ikke havde levet op til det, de skulle, fik belønningen for så at få dækket regningen ind. Den del af finansieringen er vi tilfredse med, men vi er meget usikre på, om der er penge nok til at gennemføre det.

Vi har været meget optaget af sammenhængen mellem familie- og arbejdsliv, hvad også andre ordførere har været inde på. Det er jo helt givet, at når Danmark på en række punkter børnepolitisk står stærkere end andre lande, er det lige præcis, fordi det er lykkedes os i langt højere grad at kombinere familie- og arbejdsliv, så man både kan arbejde og have børn samtidig i familierne.

Det, vi godt ville fortsætte med, når denne her diskussion slutter, er kvalitetsdiskussionen i vores daginstitutioner. For et er at have plads, noget andet er at konstatere, at stadig flere børn på grund af de mange pladser, der blev skabt i 1990'erne, derfor befinder sig i daginstitutioner, men så er det altså også helt nødvendigt at diskutere det, som også forældrene er mest optaget af, nemlig kvaliteten af de tilbud, vi giver.

Sandheden er, at en stor del af udbygningen har fundet sted ved, at der er blevet puttet flere børn ind på mindre plads med færre voksne omkring, og derfor har vi brug for som den næste diskussion at diskutere, hvordan vi sikrer, at specielt de børn, der har brug for voksne omkring sig, får et bedre tilbud både normeringsmæssigt, pladsmæssigt osv., end der er i dag. Det er efter SF's opfattelse den næste store diskussion på daginstitutionsområdet på samme måde som det også er en diskussion, hvor dyrt det skal være at have sine børn passet i daginstitutioner, og der forstod jeg også, at socialministeren i hvert fald på et tidspunkt syntes, at det var for dyrt, hvis man skulle betale langt over 3.000 kr. for at få et barn passet. Så den diskussion vil vi også godt annoncere vi vender tilbage til.

Men summa summarum: Vi vil godt have nogle forhold opklaret omkring økonomien, men ellers er vi positivt indstillet over for forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Villy Søvndal talte om 100 mio. kr. om året, men det fremgår af finanslovaftalen, at vi taler om 54 mio. kr. i alt i perioden 2005 til 2008, hvilket er en del mindre end 100 mio. kr. om året i 4 år.

Jeg vil bare høre, om det også vil indgå i SF's overvejelser om finansieringen, at vi altså taler om et beløb, der er langt, langt mindre end det, som regeringspartierne har forsøgt at sælge tidligere i offentligheden, og som kommunerne al-

lerede dengang sagde var betænkeligt lidt i forhold til at opnå det ønskede resultat.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er meget glad for spørgsmålet, for det er lige præcis det, vi vil være meget optaget af i udvalgsbehandlingen, at man ikke udskriver det, man kunne kalde dækningsløse checks, men at der er sikkerhed for, at pasningsgarantien også kan lade sig gøre, at der er sikkerhed for, at pengene er der til det beløb. Så det vil vi være meget optaget af under udvalgsbehandlingen.

Ida Jørgensen (RV):

Også Det Radikale Venstre vil meget gerne have en pasningsgaranti, og specielt jeg, der har fået mine børn passet, men først kunne få en plads til dem, da de var 17 måneder, synes, det er en stor dag at kunne være med til at indføre en pasningsgaranti. Så ingen tvivl om, at vi går ind for en pasningsgaranti.

Men derfor er det også næsten svært at komme til det næste punkt, det med finansieringen, for det har optaget os meget. Kan man virkelig få en pasningsgaranti for 100 mio. kr. om året? Hvis det så oven i købet kun er 54 mio. kr. over 4 år, altså hvis det går helt ned på det, så begynder vi måske at være lidt tvivlende over for det. Men vi vil jo meget gerne være med til at få den her pasningsgaranti igennem, så vi vil under udvalgsarbejdet gå ind og kigge på de her forudsætninger, der ligger, for at man er kommet frem til, at de her penge skulle være nok. Så må vi jo så se på, om det rækker.

Det, vi kan være bange for, er, at kommunerne i bar lovlydighed vil forsøge at få flere børn ind på stuerne, end der egentlig er plads til, at der vil være flere børn pr. pædagog, og hvad man nu ellers har af skruer, som man kan begynde at dreje på, for en ting er jo, at vi har en plads at aflevere vores barn i, det er jo godt, men hvis det ikke er en plads, der er så god, så vi kan være trygge ved at aflevere barnet, så er vi jo nået lige vidt. Derfor går vi gerne ind for pasningsgaranti, og så ser vi på, om vi nu også får sendt penge nok med, sådan at det ikke bare bliver tom tale.

Kl. 20.45

Line Barfod (EL):

Pasningsgaranti er en god ting. Det har vi kæmpet for i mange år, og det glæder os, at det er kommet så langt, at den kamp nu også har fået

overbevist regeringspartierne, så vi kan få indført noget, der måske en dag bliver til en pasningsgaranti.

Men jeg vil gerne sige, at vi er imod, at man øger forældrebetalingen. Vi mener tværtimod, at man burde gå den anden vej. Vi ville gerne nå helt dertil, at vi havde gratis daginstitutioner, ligesom vi har gratis folkeskole, men vi mener i hvert fald, at forældrebetalingen skal sættes ned i stedet for op.

Så er vi, som også andre ordførere har været inde på, og som det også tydeligt fremgår af høringssvarene, meget bekymrede for, hvad der sker med kvaliteten af daginstitutionerne. Vi har set, at den voldsomme udbygning af antallet af daginstitutionspladser op gennem 1990'erne betød, at kvaliteten faldt. Der blev flere børn pr. voksen, man havde mindre tid til at tage sig af hvert enkelt barn, og der blev mange flere børn på meget lidt plads. Det accepterede man mange steder, fordi man sagde: Det vigtige her og nu er, at vi får plads til alle børnene, og når vi så har fået pladserne, må vi sikre, at når børnetallet begynder at falde, får vi en bedre kvalitet.

Desværre sker der nu det – det er det, regeringen kræver af kommunerne i kommuneaftalerne, og det fremgår også af kommentarerne til forslaget – at kommunerne skal skære ned i udgifterne til daginstitutionerne, når børnetallet falder. Det betyder, at kvaliteten ikke bliver forbedret i daginstitutionerne, men at vi tværtimod kan risikere, at den bliver yderligere forringet, også på grund af forslaget her.

Vi har haft en længere spørgsmål-svar-debat med ministeren om de præcise tal for, hvor meget kvaliteten er forringet. Det kan vi nok ikke afgøre i dag, og det kan vi fortsætte debatten om, men for alle dem, der har børn i daginstitutioner, og for alle dem, der arbejder her, er der i hvert fald ingen tvivl om, at der absolut ikke er rimelige forhold de fleste steder.

Derfor ville det være rigtig godt, hvis man i stedet begyndte at tænke kreativt og f.eks. fulgte det forslag, vi har fremsat flere gange om at bruge dagpengene aktivt. I stedet for at betale folk for at gå arbejdsløse, jamen så betal dem dog for at bygge nogle flere og større daginstitutioner. Betal dem for det, så vi får mange flere voksne til at tage sig af vores børn ude i daginstitutionerne. Det ville der være mulighed for, uden at det kostede ekstra på statsbudgettet, så det behøvede ikke engang at indgå i finanslovforhandlingerne. Man kunne gøre det, hvis man virkelig var optaget af at skabe bedre forhold for

vores børn, og vi håber da, at det en dag lykkes os at få flertal for det, ligesom det ved hård kamp efterhånden er lykkedes at få pasningsgaranti så højt på dagsordenen, at man nu i hvert fald på papiret laver en pasningsgaranti. Vi håber også, at det en dag kan lykkes at få kvalitetsdebatten så højt op, at vi faktisk kan få gennemført langt bedre forhold for vores børn i daginstitutionerne: Flere voksne til at tage sig af dem, flere kvadratmeter pr. barn osv.

Så vil jeg sige, at jeg synes, det er utroligt, at man sælger forslaget på, at nu sætter man 100 mio. kr. af om året for at skaffe pasningsgaranti. Allerede da det beløb kom frem, var der flere, der sagde, at de havde svært ved at se, hvordan det skulle kunne hænge sammen i de kommuner, hvor der mangler pladser. Nu sætter man i stedet 54 mio. af over 4 år, og jeg synes, vi må få klart belyst under udvalgsarbejdet, hvordan man forestiller sig at det skal kunne hænge sammen, hvor mange ekstra pladser det vil give, og også hvordan man forestiller sig at det skal kunne lykkes. Vi vil også gerne se meget nærmere på alt det om, hvordan kommunerne skal straffes, hvis de ikke lever op til pasningsgarantien – præcis hvilke beløb der i stedet skal betales til forældrene, hvordan de penge kan anvendes osv.

Jeg har set, at ministeren har ændret noget efter høringssvarene, men det, jeg har nævnt, er noget af det, vi gerne vil have belyst nærmere under udvalgsarbejdet, og som sagt har vi altså et stort problem med, at man forhøjer forældrebetalingen. Det vil vi også gerne stille en del flere spørgsmål om.

Bodil Kornbek (KD):

Kristendemokraternes ordfører på området kunne desværre ikke være til stede, men jeg skal sige, at Kristendemokraterne mener, at det er vigtigt for barnet at være sammen med den ene eller den anden af forældrene på fuld tid det første år af barnets liv.

Vores udgangspunkt er: Hvad er bedst for barnet? For os at se er det at have sin far eller mor hos sig i det første år, netop hvor barnets udvikling forløber stærkest, og hvor barnets modstandsdygtighed opbygges.

Kl. 20.50

Når det er sagt, er det også vigtigt for Kristendemokraterne at slå fast, at pasningsgaranti ikke er nok til for alvor at forbedre vilkårene for de danske børnefamilier. Der skal mere til, og for os at se skal der sikres bedre vilkår til de forældre,

der ønsker at passe børnene selv. Der skal sikres bedre muligheder for småbørnsfamilierne til at gå på deltid, der skal skabes bedre forhold i daginstitutionerne med hensyn til indeklima, pladsproblemer osv., og der skal også sikres bedre muligheder for, at forældrene selv kan passe deres børn, når de er syge. Vi så også gerne, at der kom en tidskonto, som netop gav mulighed for større sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv, og vi så også gerne, at arbejdspladsen simpelt hen skulle have en klar familiepolitik for dermed at sikre større sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv.

Når disse grundlæggende selvfølgeligheder er sagt fra Kristendemokraternes side, har vi nogle konkrete og meget klare forbehold over for lovforslaget. For det første er det ikke tilfredsstillende, at kommunerne kan opfylde kravet om pasningsgaranti ved at tilbyde institutionsplads i nabokommunen. Det kan ikke være rigtigt, at børn og forældre skal køre måske 50 km for at få barnet passet, og derfor er Kristendemokraterne betænkelige ved at give kommunerne mulighed for at anvise til institutioner i andre kommuner.

For det andet er vi betænkelige ved lovforslagets bestemmelse om, at kommunerne kan hæve forældrebetalingen fra 30 pct. til 33 pct. af de samlede udgifter, og for det tredje er det afgørende for os, at pasningsgarantien ikke medfører kvalitetsforringelser i daginstitutionerne. Pasningsgarantien må med andre ord ikke indebære kvalitetsforringelser for børnene ved, at der presses flere børn ind på den samme plads, og ved, at personalenormeringen ikke følger med, sådan som det desværre har været tilfældet ved tidligere udvidelser af antallet af pasningspladser. Pasningsgaranti er interessant, men daginstitutionsmiljøgaranti eller -kvalitetsgaranti vil være endnu mere interessant.

Kristendemokraterne vil i udvalgsarbejdet se nærmere på nogle af de områder, vi her har nævnt, og vi vil se, om der er mulighed for nogle ændringsforslag.

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for den meget store opbakning til lovforslaget. Jeg er helt sikker på, at det er noget, vi alle sammen er glade for nu bliver en realitet, for det er jo noget, vi hver især har kæmpet for, lige med undtagelse af Kristendemokraterne som jeg jo godt ved har et særligt

synspunkt på området, og det har jeg selvfølgelig respekt for.

Men ellers synes jeg, det generelt er en glad dag, når vi nu kan vedtage en landsdækkende pasningsgaranti, så folk kan få det maksimale udbytte af den 1-årige barselorlov og selv kan vælge, om de vil bruge hele orloven med det samme eller gemme noget til senere. Det var jo faktisk det, der var ideen med barselorloven: Man skulle kunne udnytte den efter de forskellige behov, man måtte have. Det har været svært, hvis man har boet i en af de kommuner, hvor der ikke er pasningsgaranti, og hvor der, som den radikale ordfører nævnte, oven i købet også er problemer ud over de 12 måneder. Jeg synes, det er meget positivt, at vi nu får det på plads.

Der har været nogle spørgsmål til økonomien, og her må jeg så sige, at jeg synes, det er en underlig holdning at have. Det er jo sådan, at når vi laver lovforslag i Folketinget, skal de DUT'es med kommunerne, og så sætter man sig ned og regner ud, hvad det koster.

Det lyder, som om fru Line Barfod og sådan set også hr. Villy Søvndal tænker: Pyt med hvad det koster, jo mere, jo bedre. Kan vi få det op på at koste 0,5 mia. kr., gør vi det. Det er brandgodt, for så får kommunerne pengene. Jeg må bare sige, at jeg er glad for, at Enhedslisten ikke sidder på magten i Danmark, for hvis det bare er sådan, at det skal se pænt ud, og at de skal have så mange penge, som overhovedet muligt, forstår jeg det ikke. Men fru Line Barfod må jo have tiltro til, at det er stemt af, og at man har regnet på, hvad de faktiske omkostninger for kommunerne er.

Årsagen til, at tallet er faldet fra det, der står i lovforslaget, til det, der står i finanslovaftalen, er, at vi har haft en drøftelse med Københavns Kommune. Den har allerede lavet et budget og indgået et forlig om at reducere ventelisterne, og derfor er beløbet blevet reduceret. Det var noget, der virkelig battede noget i de samlede udgifter til området, kan man roligt sige.

Så er det jo også sådan, som hr. Villy Søvndal ganske rigtigt sagde, at de kommuner, der ikke har pasningsgaranti, ikke får pengene. De vil blive givet ud over det almindelige bloktilskud, så de, der har opført sig ordentligt, bliver belønnet med de midler, men vi kan altså ikke udbetale flere penge, end det koster.

Kl. 20.55

Jeg synes altså, det er en dybt underlig retorik, og at man bare skulle glæde sig over, at der er nogle flere penge, som kan bruges til andre

gode tiltag på børneområdet. Det er også sket, i og med at vi netop har fået lavet begyndelsen til de bedstemorordninger, jeg har foreslået. Vi har lavet puljer, som kommunerne kan søge, hvis de vil prøve at oprette et system som det, vi bl.a. kender fra Frederiksberg Kommune, som interesserede kvinder og mænd, der er gået på efterløn og synes, at de vil godt have lidt mere indhold i tilværelsen end bare at gå derhjemme og trille tommelfingre, kan tilmelde sig. Vi kunne godt tænke os forskellige modeller for, hvordan det kan udvikles, og der er blevet afsat penge til det i finansloven, ligesom vi har afsat penge til forsøg med modulordninger.

Vi kender også ordningen fra Vejle. Her fungerer den jo godt, men vi ved, at man har haft svært ved at få den etableret i andre kommuner, så nu kan vi afprøve nogle forskellige modeller. Det er ikke nogen hemmelighed, at det er min intention, at kommunerne skal give forældrene det tilbud, at de i højere grad kan betale for den tid, de reelt benytter daginstitutionerne, og der dermed skabes mere fleksibilitet, men nu vil vi se, hvordan vi får det til at fungere bedst muligt, hvilken model der er bedst, og hvad vi kan anbefale kommunerne at gøre.

Jeg synes, det er positivt, at der også bliver plads til det, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man har problemer med det. Men jeg vil som sagt gerne uddybe det nærmere under udvalgsarbejdet og også sende et skriftligt svar, hvor det bliver præciseret og dokumenteret, hvorfor beregningerne har givet det resultat, som de har.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er utroligt med sådan en bredside fra ministeren, fordi man spørger til og undrer sig over, at da ministeren fremsatte lovforslaget, regnede man med 400 mio. kr. i udgifter, mens man i finanslovsforliget fra i nat er nået frem til, at det kun er 54 mio. kr. Der må da være lavet noget forarbejde, inden forslaget blev fremsat, og det er dog noget af en forskel, så det er da rart at få belyst, hvad der ligger til grund for det, når man bl.a. skal finde ud af, om kvaliteten ikke bliver ordentlig, eller hvad der nu kan være. Jeg synes sådan set, det er meget rimeligt, hvis man gerne vil have en ordentlig lov-kvalitet, at man også ønsker at høre noget om finansieringen og beregningerne af, hvad udgifterne bliver.

Så vil jeg også gerne spørge: Alle de 350 mio. kr., som man havde regnet ud også skulle bruges til forslaget, går de alle sammen til daginsti-

tioner, så vi f.eks. kunne få nogle bedre vilkår for børn i daginstitutioner? Jeg har forstået, at der går 10 mio. kr., eller hvor meget det nu er, til bedstemorordningen, og der går 10 mio. kr. til at undersøge Vejlemodulordningen og andre ordninger rundt omkring, men går alle de 350 mio. kr., som man ikke vil bruge her, til at sikre bedre vilkår i daginstitutionerne, eller ryger nogle af dem over til nogle helt andre områder?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Selvfølgelig er det helt normalt at spørge til, hvorfor beregningerne har ændret sig, men spørgsmålet var jo ikke: Det undrer mig, at der står 400 mio. kr. her, og at der står noget andet i finansloven, hvad er grunden til det? Det lå implicit i fru Line Barfods fremstilling, at der var noget suspikt ved det, at vi nok snød kommunerne, at de nu måtte til at skære rigtig meget ned, og at tingene ikke kunne hænge sammen. Det var derfor, jeg svarede, som jeg gjorde.

Med hensyn til hvad pengene så er blevet brugt til, kan man jo læse det ud af finansloven. Ud over puljerne bliver det sådan, at der kommer en fripladsordning til SFO, så man kan få tilskud til, at ens barn kan gå her. Det er noget, der har været efterspurgt længe, så det er jo også noget af det, man kan bruge de gode penge til.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes bestemt, det er fint med en fripladsordning i SFO. Vi har i årevis kæmpet for, at der skulle være de samme regler for alle tilbud til børn, uanset om det var under den ene eller den anden lovgivning, for vi synes, det er helt uretmæssigt med den forskelsbehandling.

Men jeg vil stadig gerne høre, om der overhovedet går bare én krone til at forbedre kvaliteten i daginstitutionerne og man siger: Nu har vi i mange år satset på at få flere pladser, nu er der også behov for, at de pladser er af en ordentlig kvalitet, at der rent fysisk er plads til børnene, at der er voksne til at tage sig af dem osv. Har man gjort sig de tanker?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Nej, der er ikke afsat penge til at udbygge kvaliteten, men jeg mener modsat fru Line Barfod, at den er ganske god langt de fleste steder. Men jeg

synes – det vil jeg godt støtte hr. Villy Søvndal i – at nu er tiden kommet til, at vi tager en debat om, hvad vi kan gøre, hvis vi ønsker at forbedre forholdene på området.

Kl. 21.00

Jeg mener ikke, kvaliteten skraber bunden eller er så uacceptabel, at vi ikke kan være det bekendt. Jeg synes, der er god kvalitet rigtig mange steder, men netop på kvalitetsområdet er der da stadig spændende ting, man kan diskutere. Nu har vi brugt mange ressourcer på at diskutere, at der skal være plads til alle efter 6 måneder, det har vi så opnået nu, og så prøver vi at se, hvad der ellers kan gøres, for vi vil jo alle sammen gerne have nogle gode dagtilbud.

Men jeg vil også fastholde, at selv om man er imod, at de penge, som bliver frigivet, i og med at der bliver færre børn i vuggestue- og børnehavealderen, bliver flyttet over i folkeskolen, synes jeg altså, det er ganske fornuftigt, at man gør det. Det forringer ikke kvaliteten, for der bliver jo ved med at være de samme penge pr. barn og endda lidt mere, så på trods af vores diskussion må jeg fastholde, at når vi taler vuggestuer og børnehaver, synes jeg, det er forkert, når man siger, at det skulle være med til at udhule kvaliteten i dagtilbuddene.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Blot i al fredsommelighed: Det var mit indtryk, da jeg hørte mig selv, at jeg holdt en meget fredsommelig tale og egentlig roste og glædede mig osv.

Så udtrykte jeg en stille undren over, at 400 mio. kr. blev til 50 mio. kr. i løbet af ganske få uger eller måneder. Det er klart, at det altid vækker min opmærksomhed, når sådan noget sker, fordi jeg er opdraget i et parti, der altid har haft for vane, at økonomien skulle hænge sammen. Derfor var jeg dybt optaget af den øvelse, og derfor vil jeg være meget tilfreds med, at vi under udvalgsarbejdet får en dokumentation for, at enten tingenes tilstand eller erkendelsen i ministeriet har ændret sig ganske dramatisk i løbet af en måneds tid. Begge dele vil være fint nok, for

der skal selvfølgelig ikke udbetales flere penge, end det koster.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Nej, det skal der ikke. Men jeg vil selvfølgelig fremlægge tallene og grundlaget for beregningerne for udvalget, så det bliver helt åbenlyst, hvad der ligger til grund for det, og jeg vil også sige helt stilfærdigt, at jeg bare har svært ved at forstå, at man ikke kan glæde sig over, når noget man troede kostede flere penge, koster færre penge. Det var derfor, min undren blev vakt, da jeg hørte især fru Line Barfod, men selvfølgelig bliver økonomien i forslaget oversendt til udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 11. november 2004, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er oplået i salen.

Mødet hævet kl. 21.03